

201-о. Първо прочее гледамы какъвъ степенъ имамъ, кой то ся печяли, а послѣ починамы да го подканямы да си умали печаль тж. и. п. Ако е отецъ, началникъ, или въ друго гражданско дѣло, наумявамы му, какъ като опытный на свѣтовни тѣ дѣла, знаяше чи свѣта е лъжливъ, какъ се врти, като таркало, и нито благополучія та му сж постоянни, и проч. и какъ сега е време да си покаже великодушіе то, и да даде примѣръ на по' малодушны тѣ. Ако ли е простъ человекъ, излагамы му нѣкои поученія за человекеска та суета, съ некои нравопоученія и примѣры, и. п, заповѣды, текстъ отъ Свѣтое писаніе. Ако ся печяли за смърть, думамы какъ е естественна, неотбѣжима, и нищо не добывамы, като плачимъ; а за стары тѣ казвамы какъ доволно сж ся нарадвали на тойзи свѣтъ, и отъ нынѣ на татакъ шехж да ся мѣчатъ съ старина та. А за малки тѣ дѣца думамы какъ вонстина треба да ся печялятъ родители тѣ имъ, но тія малки ся избавихж отъ сички тѣ свѣтовни злополучія и проч. Но за млади тѣ не говоримъ такива. А кога то изгуби вѣгашны блаины думамы, както вѣрваше чи сж временны, не треба сега да ся печяли; никоги днешныя денъ не мѣза на вчерашныя; тія не сж наши; както заминувать радости тѣ, тжй неше остане вѣчно и злополучіе то и проч.

202-о, Разумѣва ся чи тукъ треба Слогъ Страдателнъ и кротакъ, и простота. Често наумѣвамы на читателя какъ тія пространни пригледванія ги писвамы за упражненіе. Достоенъ е, кой то въ кратцѣ сполучи. Лукисса Вендадура писала слѣдующе то лаконическо писмо на французскія царь современно и срадователно, защо то оздравель, и Утѣшително за смърть та на шеста та мудары дѣщеря.

Всепресвѣтлѣйшій!

„Като вышній, направи толко велико добро на Франція, и избави Ваке Величество отъ болестъ та, не при-